

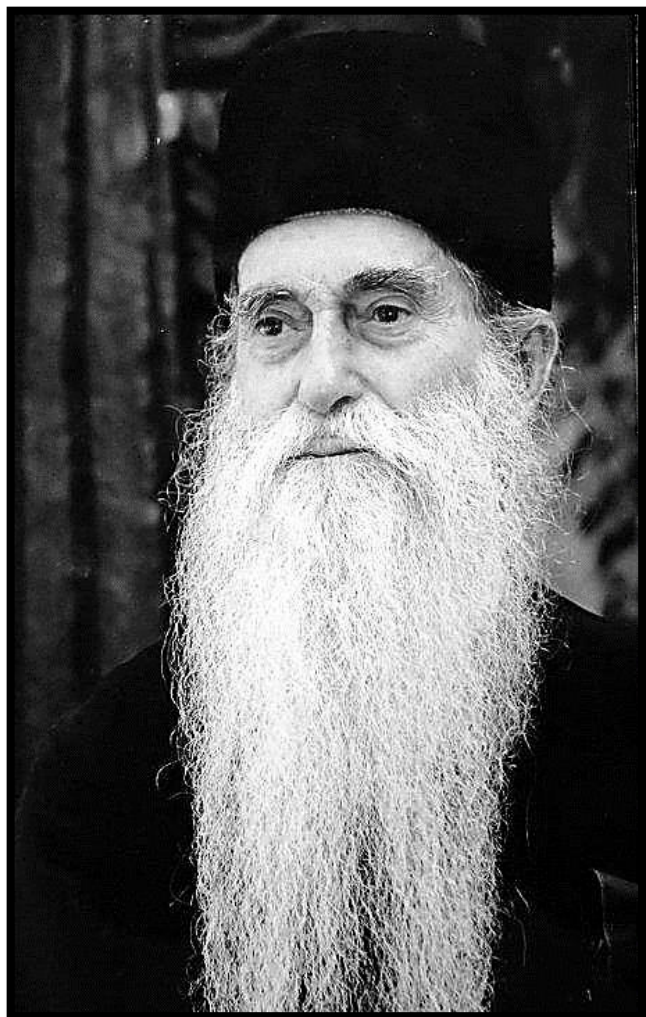
BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

Un popor atât prețuiește cât a înțeles din Evanghelie.

(Simion Mehedinți)

Nr. 160 / 3 aprilie 2016

**PĂRINTELE
ARSENIE PAPACIOC**

CUVÂNT DESPRE NEVOINȚĂ

Părinte, am dori acum, în perioada postului, să ne spuneți mai întâi câteva cuvinte despre, ce înseamnă postul pentru creștinul ortodox.

Mai întâi de toate, vreau să vă spun că, postul înseamnă foarte mult și este deosebit de important pentru toată lumea, chiar și neortodoxă, chiar și pentru animale. Dar, am înțeles sensul întrebării și nu vreau să mai fac introduceri obositoare. Vă spun că postul îl vindecă pe om de duhurile rele, care l-au atacat. Postul nu este numai o reținere de la mâncare, ci este și o rugăciune. Știe toată lumea, mai ales lumea medicală, că postul de mâncare este indicat la anumite intervale de timp, dar aceasta nu înseamnă să mori de foame. În închisorile comuniste, nu a fost vorba numai de lipsa de mâncare, dar te ducea și la răcitor, la regim de neomenie. Dar, ce s-a

constatat: toți cei care am făcut închisoare pe timpul comunismului, pe motive religioase, ne-am vindecat de foarte multe boli, care puteau veni după aceea. Nu era o noutate pentru noi. Greutatea aceasta o duceam, pentru că este nevoie de forță. Marele Meșter l-a făcut pe om foarte bine și de aceea, printr-un post riguros, poți ține în frâu ceea ce este bine făcut. Altfel, este o mare greșeală. Trebuie o măsură peste tot.

Se spune că omul este măsura a toate („Pantos antropos...”), dacă vă este cunoscută expresia rostită de filosoful grec Protagoras, cu aproximativ patru sute de ani înainte de Hristos. Dar, începând de când are dreptate acest lucru grozav, care mai târziu l-a inspirat și pe Socrate, la câțiva ani după el? Începând din momentul existenței pe pământ a Dumnezeuului-Omul, sau Omul - Dumnezeu. Pentru că Iisus Hristos era Dumnezeu - Om și atunci era Măsură a toate. Și omul poate fi, dar după un anumit efort. El poate să fie Dumnezeu și atunci este măsură a toate lucrurile, în lumea creștină trăitoare și nu mă refer aici la viața din mănăstiri, sau la cei care trăiesc prin pustie, unde se vede bine această reținere de la mâncarea de dulce. Nu putem intra în aceste amănunte, care sunt greu de spus și nici nu este voie să spunem la ce se petrecea în celule, sau în pădure, în pustie. Eu am fost întrebat de foarte

multe persoane, auzind că am avut o viață călugărească mai aspră cu pușcărie, cu lanțuri și mai ales pustii, dacă s-au făcut minuni și cu mine. Dar, eu vă spun și dumneavoastră, acolo unde sunteți, că s-au făcut foarte multe minuni cu fiecare dintre noi, ținând cont de un lucru de o mare importanță, acela că noi nu suntem decât tulpină în viță. Deci, noi primim forță de la Dumnezeu, Care ne-a creat nu numai pentru noi, ci și pentru toată lumea. De aceea, dacă suferă cineva, să suferi și tu împreună cu el. Că bine s-a zis că *„tragedia întregii lumi trebuie plânsă, ca pe propriile tale greșeli”*. [...]

Omul nepregătit, care se și nevoiește după ce termină zice: *„Doamne, am făcut, acum dă-mi ce am cerut”*. Adică, ce ai făcut? Și s-a înrădăcinat în lumea trăitorilor creștini, chiar între călugări, înclinarea spre nevoință, care nu este neapărat aceea care zidește și care, mai ales, desăvârșește, ci starea de prezență continuă aduce cu siguranță desăvârșirea. De aceea am spus: gândul că fără de Hristos nu se poate face nimic, te ține în viața ta sufletească și exiști. Uitați, eu, am o teamă și vă rog să mă credeți: atunci când sunt solicitat să spun cuvinte de folos, am senzația că vorbim mereu aceleași lucruri, se pun aceleași întrebări și cu oarecare reținere spun că, se constată că lucrurile se mișcă greu. Eu sunt

crescut la țară, până când părinții au început să ne dea pe la școli și mama mea s-a dus într-o duminică la biserică și ne-a spus când s-a întors: A venit un călugăr la biserică și vai, ce frumos a vorbit”. Eu eram mărișor și am întrebat-o: „*Dar ce a vorbit mamă?*”. „*Nu știu ce a spus, dar a vorbit foarte frumos*”. Vedeți, peste tot se adună informații, peste tot se adună cunoștințe, dar se stă pe loc. Vă rog să mă iertați că spun, dar aceasta ar putea să constituie învinuirea cea dintâi și cea mai dureroasă, la marea întrebare de la răspunderea cea din urmă. Adică: „*Ați stat pe loc*”. Pentru că, Biserica noastră, mă refer la ortodoxie, pentru că trebuie să vorbim de ortodoxie mai ales, nu apasă prea mult pe pedala „cunoștință”, cât mai întâi pe pedala „trăire”.

Sursa: *Convorbiri duhovnicești în chilia părintelui Arsenie Papacioc*

SCHIARHIMANDRITUL IOACHIM PARR

SPUNE 3 RUGĂCIUNI SCURTE

Așa îi învăț pe oameni să se roage: „*Spune 3 rugăciuni scurte!*”. „*N-ar trebui să spun mai multe?*” „*Spune 3 rugăciuni scurte, zilnic. Și te vei hrăni mai mult mai târziu. Și când vei începe să simți cât de dulce este Domnul, vei vrea mai mult și atunci ți se va da mai mult*”. Și mai apoi nu va mai fi nevoie să ți se dea, ci vei avea îndrazneala să ceri chiar tu mai mult. Pentru că ai gustat și ai văzut că bun este Domnul.

Așa începem. Nu singuri, pe cont propriu, ci cu ajutorul cuiva, a cuiva care să-ți spună cât să primești până când vei fi capabil să decizi singur. Dar atunci când ești plin de mândrie și de iubire de sine, te apuci să spui rugăciuni zi și noapte, rezști o zi sau două și apoi te simți doborât și renunți.

Deci sfatul meu pentru cei ce se luptă: Încearcă! Și păstrează tăcerea! Este foarte greu. Dar găsește-ți un loc, nu contează momentul zilei, în care să poți fi singur. Poate fi chiar și baia, dacă e liberă, încuie ușa și începe să rostești rugăciunea! Domnul este pretutindenea. Și spune doar atât: *"Doamne, vreau să gust și să văd cât de bun ești! Hrănește-mă!"* Și o va face. Începe cu o singură rugăciune. Și încearcă să faci acea rugăciune din inimă: *"Doamne, vreau să văd Fața Ta!"*. El îți va spune: *"Uită-te în jurul tău, aici sunt"*. Și ți se va schimba inima. *"Doamne, învață-mă să iubesc!"*. Aceasta este rugăciunea. Și apoi ia mintea ta și așaz-o întru Domnul. *"Umple-mă, Doamne, nu Te vreau decât pe Tine! Pentru că nu este nimic în afară de Tine. Și eu sunt*

nimic fără Tine." Aceasta este rugăciunea.

Toate rugăciunile scrise (formale) pe care le avem sunt foarte importante pentru că sunt scrise de oameni care au început cu: *"Doamne, vreau să Te iubesc!"*, *"Doamne, vreau să văd Fața Ta!"*, *"Doamne, ajută-mă să simt cât de bun ești!"*. Și, prin aceste rugăciuni scurte, ei au învățat să-L iubească pe Domnul. Și apoi au scris aceste frumoase rugăciuni din care reiese incredibila cunoaștere de Dumnezeu pe care au dobândit-o. Și, astfel, rostim aceste rugăciuni atunci când avem nevoie să ne păstrăm mintea și inima în Domnul lui.

Sursa: Cuvântul Ortodox – Convorbire la Mănăstirea Optina din Rusia, 2013

PROGRAMUL LITURGIC

Marti 5 aprilie	18:00	Sfântul Maslu
Vineri 8 aprilie	18:00 18:30	Paraclisul Maicii Domnului Cateheză → Însemnătatea postului în tradiția ortodoxă
Sâmbătă 9 aprilie	08:30 18:00	Sfânta liturghie Vecernie și litie
Duminică 10 aprilie	08:30	Utrenia și sfânta liturghie → Duminica a IV-a din Post (a Sf. Cuv. Ioan Scărarul)

Strada Doamnei, Nr. 18, Sector 3, București
Pentru buletinul online abonarea se face pe site: www.sfantul-ilie.ro